

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/198/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012200808
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6012200808.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: Ing. P. X., bytom V. XXX/XX, XXX XX K., právne zastúpený: Advokátska kancelária Nosko & Partners s.r.o., so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica (predtým Obvodný pozemkový úrad Banská Bystrica), so sídlom Námestie Ľ. Štúra 1, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2012/00260 zo dňa 15. júna 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/87/2012-45 zo dňa 5. apríla 2013, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/87/2012-45 zo dňa 5. apríla 2013 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 2012/00260 zo dňa 15. júna 2012 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 136 € z titulu iných trov konania na účet právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu z dôvodu, že rozhodnutie a postup správneho orgánu boli v súlade so zákonom. Náhradu trov konania žalobcovi nepriznal. Žalobca sa svojou žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 2012/00260 zo dňa 15. júna 2012, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 2012/00484/Amf. zo dňa 7. mája 2012 podľa § 18b zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim (ďalej len „zákon č. 64/1997 Z. z.“) priznal žalobcovi finančnú náhradu za spoluvlastnícky podiel 1/8 k pozemkom parc. EKN č. 4674, 4675, 4676 v obvode záhradkovej osady č. 26-56 Amfiteáter ZO SZZ Zvolen v katastrálnom území I. vo výške 2141,20 €. V odôvodnení krajský súd uviedol, že na základe zákonných ustanovení možno jednoznačne konštatovať, že žaloba žalobcu nie je vzhľadom na rozsah jej dôvodov schopná zvrátiť rozhodnutie

napadnutého orgánu, resp. nezakladá dôvod na vyslovenie jeho nezákonnosti. Je jednoznačné, že v konaní bolo rozhodnuté podľa ust. § 18b zákona č. 64/1997 Z. z., a teda že išlo v podstate o konanie na doplatenie doplatku za odňaté pozemky. Dôvod, prečo sa na uvedené konanie nevzťahuje v plnej miere ust. § 18 ods. 2, to znamená použitie všeobecných predpisov o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) spočíva v tom, že sa jedná o konanie, v ktorom už raz bolo rozhodnuté o schválení vykonania projektu pozemkových úprav, kde už došlo k finančnej náhrade za pozemky v peniazoch a v ktorom podľa § 18b ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. má účastník konania právo na doplatenie rozdielu náhrady v peniazoch podľa tohto zákona a náhrady v peniazoch účastníkovi poskytnutej do 31. decembra 2011, pretože ust. § 7 ods. 5 zákona č. 64/1997 Z. z. konkrétne upravuje otázku určenia hodnoty týchto pozemkov. Ako už bolo citované, správny orgán vyzýva Slovenský pozemkový fond (ďalej len „SPF“), aby v primeranej lehote navrhol náhradné pozemky spolu so znaleckým posudkom na určenie ich hodnoty. Keďže v danom prípade ide už len o finančný doplatok, nerieši sa otázka náhradných pozemkov. Toto zákonné ustanovenie však predurčuje spôsob a postup, akým správny orgán vo veci s konečnou platnosťou rozhodne. To znamená, že tu neplatia ustanovenia Správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán si sám nariaďuje znalecké dokazovanie na vyriešenie odbornej otázky, proti ktorému rozhodnutiu by bolo prípustné odvolanie, jedná sa o osobitný postup, to znamená, že pozemkový úrad, ako správny orgán, rozhoduje o tejto náhrade na základe sumy vypočítanej SPF na základe predloženého znaleckého posudku. Z uvedeného dôvodu je potom zrejmé, že správny orgán ako v prvostupňovom, tak i v druhostupňovom konaní neporušil zákon, keď postupoval uvedeným spôsobom a rozhodol na základe podkladov, ktoré dostal od SPF. Nebolo preto možné považovať jeho rozhodnutie za nezákonné, napriek tomu, že ho žalobca žalobou napáda z viacerých dôvodov. K uvedenému krajský súd uviedol, že v rámci konania sa nebolo potrebné zaoberať osobitne vecnými dôvodmi výhrad voči určeniu východiskovej hodnoty metra štvorcového pozemku a jeho znižovaním alebo zvyšovaním príslušnými koeficientmi. Krajský súd záverom ďalej dodal, že správny orgán v konaní skutočne nemal inú možnosť, len vychádzať z tých podkladov, ktoré dostal zo SPF. Otázkou však naďalej ostala tá skutočnosť, ako by sa malo postupovať v prípade takých skutočností, ktoré by vážne spochybňovali záver znaleckého posudku týkajúceho sa ohodnotenia pozemkov a určenia výšky náhrady. Krajský súd mal za to, že bolo vecou žalobcu, aby (či už v rámci správneho konania, v rámci odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu a najmä v druhostupňovom správnom konaní) predložil taký dôkaz o vecnej nesprávnosti predloženého znaleckého posudku, ktorý by zadával dôvod na to, aby sa s tým správny orgán musel vysporiadať a prípadne postupovať skutočne podľa príslušných ustanovení Správneho poriadku a sám nariaďiť znalecké dokazovanie z moci úradnej. Tak by sa mohlo stať napríklad, keby žalobca v rámci správneho konania predložil iný znalecký posudok, ktorý by závažným spôsobom vyvracal závery oficiálneho znaleckého posudku. Toto sa však v konaní nestalo a ani v prieskumnom konaní žalobca okrem tvrdenia uvedeného v žalobe závažným a relevantným spôsobom nespochybnil správnosť pôvodne podaného znaleckého posudku.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie zo dňa 9. októbra 2013 v ktorom uviedol, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Čo sa týka nemožnosti aplikácie ust. § 18 ods. 2 zákona č. 64/1997 Z. z., teda uplatnenia všeobecných predpisov o správnom konaní, poznamenal, že v spomínanom ustanovení sa jasne uvádza, že na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak alebo ak konanie neupravujú osobitné predpisy. Ani jedna z alternatív však zo zákona nevyplýva a takú skutočnosť neuvádza ani súd prvého stupňa. Z tohto dôvodu sa subsidiárne na zákon č. 64/1997 Z. z. vzťahuje Správny poriadok, a preto bolo povinnosťou správneho orgánu vydať rozhodnutie o ustanovení znalca, proti ktorému je prípustné odvolanie. Ďalej mal správny orgán znalecký posudok bezodkladne poskytnúť žalobcovi, pričom ten sa k nemu ako k podkladu pre rozhodnutie mal právo vyjadriť a prípadne požadovať, aby sa uskutočnilo kontrolné znalecké dokazovanie. Nesplnením tejto povinnosti došlo k porušeniu § 3 ods. 2 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Svoje argumenty žalobca opiera aj o rozhodnutia krajského súdu vedené pod sp. zn. 23S/86/2012, resp. 23S/103/2012. Žiada preto odvolací súd, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušuje a vec vracia žalovanému na nové prejednanie a rozhodnutie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu dôjdenom krajskému súdu dňa 28. októbra 2013 uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje so závermi krajského súdu týkajúcimi sa nenariadenia znaleckého dokazovania podľa Správneho poriadku, pretože podľa jeho názoru ide o osobitný postup, kedy správny orgán rozhoduje na základe podkladov poskytnutých SPF. Správny orgán nemal inú možnosť, ako vychádzať z predložených podkladov. Prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný správny orgán z týchto podkladov vychádzali, a preto ich rozhodnutia nemožno považovať za nezákonné. V súvislosti s uvedenými rozsudkami krajského súdu žalovaný uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v tej istej veci alebo obdobnej veci, nie sú právne záväzné pre rozhodovaciu činnosť iného súdu prvého stupňa. Čo sa týka odňatia možnosti vyjadriť sa k dôkazu žalovaný podotkol, že žalobcovi nebolo uprené právo podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku, pretože mal možnosť nahliadnuť do spisu a v prípade spochybnenia by správny orgán pristúpil k prevereniu znaleckého posudku. Navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť. Rozhodol jednomyseľne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. októbra 2014 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

S účinnosťou od 1. októbra 2013 boli v zmysle § 8 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov zrušené obvodné pozemkové úrady a podľa § 9 ods. 4 cit. zákona ich pôsobnosť ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad. Do postavenia Obvodného pozemkového úradu Banská Bystrica tak nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Banská Bystrica. Pod všeobecným označením odporca je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Podľa § 1 ods. 1 písm. b/ zákona č. 64/1997 Z. z., tento zákon upravuje postup obvodných pozemkových úradov, vlastníkov pozemkov v zriadených záhradkových osadách (ďalej len „vlastníci“), nájomcov a užívateľov pozemkov v zriadených záhradkových osadách a Slovenského pozemkového fondu v konaní o pozemkových úpravách podľa osobitného predpisu 1) (ďalej len „konanie“) na účely vyporiadania vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách.

Podľa § 7 ods. 5 zákona č. 64/1997 Z. z., po začatí konania obvodný pozemkový úrad vyzve Slovenský pozemkový fond, aby v primeranej lehote, ktorú mu zároveň určí, navrhol náhradné pozemky v tom istom okrese, v ktorom sa nachádzala prevažná časť pôvodných pozemkov, spolu so znaleckým posudkom na určenie ich hodnoty. Slovenský pozemkový fond pri výbere náhradných pozemkov prihliada na potreby prevodu pozemkov ako náhrad podľa osobitného predpisu.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 64/1997 Z. z., na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné

predpisy o správnom konaní, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak alebo ak konanie neupravujú osobitné predpisy.

Podľa § 18b ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z., účastník konania, o ktorého právach bolo právoplatne rozhodnuté schválením vykonania projektu pozemkových úprav do 31. marca 2011 má právo na finančnú náhradu za pozemky v peniazoch, a to v sume zodpovedajúcej rozdielu náhrady v peniazoch podľa tohto zákona a náhrady v peniazoch účastníkovi už poskytnutej, ak o poskytnutie finančnej náhrady požiada do 31. decembra 2011 na obvodnom pozemkovom úrade, ktorý schválil vykonanie projektu pozemkových úprav; inak toto právo zaniká.

Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Predmetom prvostupňového ako aj odvolacieho konania bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného a posúdenie otázky, či sa na konanie o poskytnutí finančnej náhrady podľa § 18b ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, a teda, či bolo povinnosťou správneho orgánu podľa Správneho poriadku oboznámiť žalobcu s podkladom rozhodnutia a vydať procesné rozhodnutie o ustanovení znalca, ktoré mal spolu so znaleckým posudkom zaslať žalobcovi.

Z administratívneho spisu mal najvyšší súd za preukázané, že žalobca žiadosťou zo dňa 20. decembra 2011 požiadal v zmysle § 18b zákona č. 64/1997 Z. z. o doplatok finančnej náhrady za odňaté pozemky v záhradkárskej osade Amfiteáter a to parc. č. 4674, kat. úz. I., podiel 1/8, výmera podielu: 445 m², parc. č. 4675, kat. úz. I., podiel 1/8, výmera podielu: 462 m² a parc. č. 4676, kat. úz. I., podiel 1/8, výmera podielu: 20 m² Tieto pozemky boli žalobcovi odňaté rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu vo Zvolene č. 2006/01096 zo dňa 25. mája 2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21. júla 2006. Žalobcovi bola poskytnutá náhrada za odňatie pozemku parc. č. 4674 vo výške 2670 Sk (88,63 Eur) za pozemok parc. č. 4675 - náhrada vo výške 2772 Sk (92,01 Eur) a za pozemok parc. č. 4676 - náhrada vo výške 120 Sk (3,98 Eur). Náhrada v pozemkoch poskytnutá nebola. Napadnutým prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu mu bola priznaná finančná náhrada za vyššie uvedené pozemky vo výške 2141,20 Eur po zohľadnení doteraz priznanej náhrady v celkovej výške 184,62 Eur. Prvostupňový správny orgán svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že konanie o vysporiadaní vlastníctva k pozemkom v záhradkárskej osade Amfiteáter bolo ukončené rozhodnutím o schválení vykonania projektu pozemkových úprav č. 2006/01096 zo dňa 25. mája 2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21. júla 2006. Žalobcovi bola poskytnutá náhrada 184,62 Eur (5562 Sk). Náhrada podľa znaleckého posudku č. 02/2012 vypracovaného znalcom Ing. D. X. dňa 12. apríla 2012 podľa § 18b zákona je k predmetným pozemkom vo výške 2325,82 Eur a rozdiel po odpočítaní náhrady už poskytnutej je 2141,20 Eur. Zároveň uviedol, že výpis zo znaleckého posudku tvorí neoddeliteľnú súčasť rozhodnutia a tento pripojil k odôvodneniu. Žalovaný napadnutým rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie potvrdil a k odvolacím námietkam žalobcu uviedol, že žalobca žiadal o poskytnutie podkladu rozhodnutia znaleckého posudku v elektronickej forme, ktorú však správny orgán nemal k dispozícii. Upovedomil žalobcu, že disponuje len jedným vyhotovením znaleckého posudku v písomnej forme. Preto žalobca mohol kedykoľvek nahliadnuť do správneho spisu a urobiť si príslušné odpisy alebo dostať kópie. Poukázal tiež na to, že súčasťou napadnutého prvostupňového rozhodnutia je aj výpis z predmetného znaleckého posudku. K ďalšej námietke uviedol, že správny orgán nerozhodoval o ustanovení znalca, a preto ani nedoručoval takéto rozhodnutie žalobcovi a poukázal na postup v zmysle novely zákona, keď na základe žiadosti účastníka správny orgán požiadal SPF o vypracovanie znaleckého posudku, pričom tohto vybral

SPF, pričom sa riadil vlastnými organizačnými pokynmi. Pokiaľ odvolateľ namietal nesprávnosť výpočtu výšky náhrady, k tomu žalovaný uviedol, že znalecký posudok bol vypracovaný v súlade s vyhl. č. 492/2004 Z. z. a za jeho objektívnu správnosť zodpovedá znalec. Nesúhlasil ani s tým, že ide o atraktívnu lokalitu, pretože inzerát, na ktorý odvolateľ poukázal sa netýkal lokality, kde sa nachádza predmetná záhradkárska osada Amfiteáter. Uzavrel, že suma výšky náhrady je vypočítaná správne na základe znaleckého posudku.

Z citovaného ustanovenia § 18 ods. 2 zákona č. 64/1997 Z. z. jednoznačne vyplýva, že konanie podľa uvedeného zákona sa uskutočňuje podľa ustanovení Správneho poriadku. Z tohto pravidla však existujú dve zákonné výnimky, a to, ak nie je zákonom č. 64/1997 Z. z. upravené inak (vzťah špeciality zákona č. 64/1997 Z. z. a subsidiarity Správneho poriadku) alebo ak konanie neupravujú osobitné zákony (vzťah špeciality osobitného zákona a subsidiarity Správneho poriadku ku konaniu podľa zákona č. 64/1997 Z. z.). Keďže zákon č. 64/1997 Z. z. neobsahuje špeciálnu úpravu týkajúcu sa zisťovania podkladov pre rozhodnutie (pozn. obsahuje len úpravu týkajúcu sa úvodných podkladov) a uvedené neobsahujú ani osobitné zákony, vzťahujú sa na danú procesnú situáciu ustanovenia Správneho poriadku. Najvyšší súd konkrétne vychádzal z ustanovenia § 33 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 2 Správneho poriadku z ktorých vyplýva, že správny orgán pred vydaním rozhodnutia má povinnosť umožniť účastníkovi správneho konania oboznámiť sa s podkladom rozhodnutia, so spôsobom jeho zistenia, prípadne je povinný účastníkovi správneho konania umožniť navrhnutie jeho doplnenia. Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že správny orgán konal nezákonne, keď po obdržaní znaleckého posudku od SPF nedal účastníkovi správneho konania možnosť vyjadriť sa, ale vydal prvostupňové rozhodnutie, ktoré potvrdil žalovaný svojím žalobou napadnutým rozhodnutím.

Najvyšší súd je ďalej toho názoru, že správny orgán nebol povinný po podaní žiadosti žalobcu o doplatok ceny za odňaté pozemky vydať procesné rozhodnutie o ustanovení znalca podľa § 36 Správneho poriadku, pretože znalecký posudok obstaral zákonným postupom na objednávku správneho orgánu Slovenský pozemkový fond, ktorý v danom prípade nebol správnym orgán. Najvyšší súd však dodáva, že bolo povinnosťou prvostupňového správneho orgánu po doručení znaleckého posudku od SPF vyzvať účastníka správneho konania, aby v stanovenej lehote po obdržaní výzvy spolu so znaleckým posudkom (prípadne fotokópiou posudku) sa vyjadril, či súhlasí s osobou znalca, spôsobom akým bol znalecký posudok vypracovaný, výsledkom znaleckého posudku a pod. V prípade, ak by došlo k nejasnostiam ohľadom osoby znalca, spôsobu akým bol znalecký posudok vypracovaný a iným, mal správny orgán za účasti účastníka správneho konania predvolať znalca, aby podaný písomný posudok potvrdil alebo doplnil, prípadne aby jeho obsah bližšie vysvetlil. Ak by ani za takejto situácie nedošlo k odstráneniu nejasností ohľadom vypracovania posudku, tak až potom by bol správny orgán povinný vydať rozhodnutie o ustanovení znalca na podanie „revízneho“ znaleckého posudku a tento doručiť účastníkovi správneho konania. Proti tomuto rozhodnutiu o ustanovení znalca by bolo prípustné odvolanie podľa § 36 druhá veta Správneho poriadku.

Podľa názoru odvolacieho súdu je postup prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného v tom, že upovedomili účastníka správneho konania o možnosti kedykoľvek nahliadnuť do spisu za účelom oboznámenia sa so znaleckým posudkom, robiť si výpisy, odpisy a dostať kópie v zmysle § 23 ods. 1 Správneho poriadku, nesprávny. Z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 7/2000 vyplýva, že z postavenia účastníka súdneho konania (podľa názoru najvyššieho súdu túto situáciu môžeme aplikovať aj na účastníka správneho konania) vyplývajú ústavné i zákonné záruky možností prijímania informácií. Okrem ústavného práva, ktoré zaručuje každému prijímanie a vyhľadávanie informácií v zmysle čl. 26 ods. 1, 2 Ústavy SR, účastník správneho konania má zákonné právo vyhľadávať informácie (napríklad právo nazeráť do spisu) alebo byť informovaný (právo na doručovanie písomností). Doručovanie možno z hľadiska jeho účinkov právom označiť za jeden z najdôležitejších procesných inštitútov. Okamih doručenia písomnosti je totiž rozhodujúcou skutočnosťou pre vznik predovšetkým procesných práv a povinností, ktorých realizácia, resp. plnenie ovplyvňuje nielen plynulý priebeh konania, ale má podstatný význam aj pre jeho úspešné zavŕšenie. V zmysle § 24 Správneho poriadku dôležité písomnosti sa doručujú do vlastných rúk. V dôsledku toho, že správny orgán vychádza pri určovaní výšky doplatku finančnej náhrady len z jediného podkladu, môžeme považovať znalecký posudok za jediný a

najdôležitejší podklad (listinu) pre rozhodovanie správneho orgánu. Z uvedeného je teda možné vyvodiť záver, že správny orgán mal pred vydaním rozhodnutia doručiť znalecký posudok spolu s výzvou účastníkovi správneho konania, aby mohli nastúpiť ďalšie procesné následky v podobe plynutia stanovenej lehoty na vyjadrenie, a až jej márnym uplynutím vydať rozhodnutie o priznaní finančnej náhrady. Samotným nazretím do spisu by takýto procesný následok aj tak nenastúpil (pozri aj konštantnú judikatúru napr. R 19/1968 alebo uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. septembra 2012, sp. zn. 1Cdo/162/2011).

Najvyšší súd na základe vyššie uvedeného podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil rozsudok krajského súdu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Úlohou správneho orgánu bude v ďalšom konaní doručiť rovnopis znaleckého posudku spolu s výzvou žalobcovi, aby sa ten v stanovenej lehote vyjadril, či súhlasí so závermi znaleckého posudku, resp. aj inými okolnosťami za ktorých bol znalecký posudok vypracovaný. Ak sa v uvedenej lehote nevyjadrí, má sa za to, že súhlasí a správny orgán môže vydať rozhodnutie. Avšak v prípade, ak vzniknú pochybnosti o správnosti znaleckého posudku, správny orgán za účasti žalobcu predvolá znalca na podanie vysvetlenia k nejasnostiam, prípadne rozhodne o pribratí znalca na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku. Až po týchto procesných úkonoch bude môcť správny orgán vydať rozhodnutie bez toho, aby odňal účastníkovi správneho konania možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

O náhrade trov prvostupňového ako aj odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1, § 250k a § 151 ods. 2 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 136 € z titulu iných trov, pretože žalobca nevyčísľil uplatnené trovy konania v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia. Súd mu priznal náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia, a to náhradu za súdny poplatok vo výške 66 € za podanie žaloby proti rozhodnutiu správneho orgánu a náhradu za súdny poplatok vo výške 70 € za podanie odvolania proti rozsudku krajského súdu. Žalovaný zo zákona nemá právo na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.